

554

UCHWAŁA Nr 460 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1959 r.

w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Do uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej obowiązani są właściciele budynków we wsiach objętych powszechną elektryfikacją.

2. Jeżeli budynek objęty powszechną elektryfikacją użytkowany jest przez inną osobę, wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej może obciążyć tę osobę obowiązkiem uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej.

§ 2. 1. Wysokość opłaty elektryfikacyjnej ustala się w zależności od przychodu szacunkowego z gospodarstwa rolnego w drugim roku przed rokiem kalendarzowym przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu. Wysokość opłat elektryfikacyjnych określa tabela opłat nr 1, stanowiąca załącznik nr 1 do uchwały.

2. Gdy budynek stanowi własność osoby, która oprócz przychodu z gospodarstwa rolnego posiada również inne stałe dochody lub wynagrodzenie, wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej ocenia i ustala, która grupa przychodowości w tabelach opłat stanowiących załączniki do uchwały ma w tym przypadku zastosowanie, nie może to być jednak grupa niższa niż 3 grupa gospodarstw.

3. Zagrody położone na terenie wsi objętych w danym roku powszechną elektryfikacją, a pominięte w planie inwestycyjnym na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 maja 1959 r. w sprawie zakresu zakładania urządzeń odbiorczych w budynkach objętych powszechną elektryfikacją wsi i osiedli (Monitor Polski Nr 72, poz. 382), ze względu na oddalenie od głównej linii niskiego napięcia, mogą być na wniosek zainteresowanego właściciela lub użytkownika zagrody objęte powszechną elektryfikacją, jeżeli zagrody te odpowiadają warunkom technicznym i jeżeli wyrazi na to zgodę wydział rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej w ramach przyznaných limitów sieci niskiego napięcia.

4. Właściciele lub użytkownicy zagród, o których mowa w ust. 3, ponoszą opłaty według tabeli opłat nr 1, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały, a ponadto za część linii niskiego napięcia, przekraczającą odległości ustalone w zarządzeniu Ministra Rolnictwa wymienionym w ust. 3, placą pełny koszt, zgodnie z kosztorysami sporządzonymi przez przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa.

5. Minister Rolnictwa ustali warunki techniczne, o których mowa w ust. 3, oraz zasady sporządzania kosztorysów i przyjmowania zleceń od właścicieli zagród leżących poza normami odległości przy zachowaniu zasady, że kwota odpowiadająca wartości kosztorysowej budowy odcinka linii niskiego napięcia musi być wpłacona do przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa przed rozpoczęciem robót.

6. Jeżeli budynek nie zostanie zelektryfikowany w ramach planu elektryfikacji wsi, określonego w art. 1 ust. 1

ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135), a nastąpi podłączenie wewnętrznego urządzenia odbiorczego do linii niskiego napięcia, wybudowanej w ramach powszechnej elektryfikacji wsi, wymierza się opłatę określoną w tabeli opłat nr 1a, stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały.

7. Wysokość opłat elektryfikacyjnych wymienionych w ust. 6 ustala się w zależności od przychodu szacunkowego z gospodarstwa rolnego w drugim roku poprzedzającym rok, w którym zgłoszono instalacje do podłączenia.

8. O każdym przypadku podłączenia wewnętrznego urządzenia odbiorczego do linii niskiego napięcia (ust. 6) jednostki terenowe podległe Ministrowi Górnictwa i Energetyki obowiązane są powiadomić bezwzględnie wydział finansowy prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

9. Jeżeli budynek stanowi własność osoby nie będącej właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego, a której źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę najemną, opłatę elektryfikacyjną ustala się w zależności od wysokości wynagrodzenia obliczonego w stosunku rocznym według odpowiedniej grupy przychodowości w tabelach opłat stanowiących załączniki do uchwały, jednak nie wyższą niż dla 3 grupy gospodarstw.

10. Członkowie spółdzielni produkcyjnych za elektryfikację budynków stanowiących ich własność osobistą uiszczają opłaty przewidziane dla gospodarstw najniższej grupy przychodowości.

11. Gdy budynek stanowi własność osób nie objętych przepisami ust. 1—10, wysokość opłaty elektryfikacyjnej ustala wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej określając, według której grupy przychodowości opłatę ustalono.

12. Upoważnia się Ministra Rolnictwa do zmiany, w porozumieniu z Ministrem Finansów, granic przychodowości dla grup gospodarstw wymienionych w tabelach opłat stanowiących załączniki do uchwały odpowiednio do zmian przychodu szacunkowego ustalonego dla celów wymiaru podatku gruntowego za dany rok.

§ 3. 1. Wymiaru opłat dokonuje wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej w porozumieniu z terytorialnie właściwym przedsiębiorstwem elektryfikacji rolnictwa.

2. Wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej obowiązany jest dostarczyć przedsiębiorstwu elektryfikacji rolnictwa wszelkich potrzebnych informacji, dotyczących płatników objętych powszechną elektryfikacją.

§ 4. 1. Opłata elektryfikacyjna uiszczana jest zgodnie z nakazami wydanymi przez wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Opłatę elektryfikacyjną rozkłada się na okres 3 lat z kwartalnymi terminami płatności.

3. Za elektryfikację spółdzielni produkcyjnych (spółdzielczych ośrodków gospodarczych) wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych wymierzają opłaty w wysokości 25% faktury ostatecznej, wystawionej przez przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa za wykonanie instalacji wewnętrznej oraz napowietrznej sieci zalicznikowej łącznie z oświetleniem zewnętrznym. Opłaty te pokrywają spółdzielnie w ciągu 3 lat w kwartalnych terminach płatności. Wymiar opłaty powinien nastąpić po zakończeniu robót.

4. Prezydium rad narodowych w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych indywidualnymi trudnościami spowodowanymi przez klęski losowe, choroby itp. mogą rozłożyć spłatę opłaty elektryfikacyjnej na okres 4 lat z kwartalnymi terminami płatności, wymierzając opłatę według tabeli opłat nr 2, stanowiącej załącznik nr 3 do uchwały, a w przypadkach wymienionych w § 2 ust. 6 — według tabeli opłat nr 2a, stanowiącej załącznik nr 4 do uchwały.

5. Raty z tytułu opłat elektryfikacyjnych powinny być uiszczane do końca każdego kwartału, z tym że płatność pierwszej raty przypada w najbliższym z powyższych terminów po rozpoczęciu robót elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.

§ 5. Do spraw wymiaru i poboru opłat elektryfikacyjnych mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych i o postępowaniu podatkowym.

§ 6. 1. Opłaty za zainstalowanie dodatkowych (ponadstandardowych) instalacji świetlnych i instalacji siłowych, wykonywanych łącznie z podstawowymi urządzeniami odbiorczymi (standardami) na wniosek zainteresowanych, ustala Minister Rolnictwa w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Cen.

2. Pełna należność za dodatkowe instalacje świetlne i instalacje siłowe powinna być wplacona właściwemu tere-

nowo przedsiębiorstwu elektryfikacji rolnictwa przed rozpoczęciem robót w danej wsi lub osiedlu.

§ 7. Uchwała nie dotyczy budynków użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, centrale spółdzielni oraz spółdzielnie, z wyjątkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

§ 8. 1. Organizacje i instytucje nie wymienione w § 7, które zgłoszą wniosek o objęcie ich elektryfikacją, opłacają należności za wykonanie urządzeń w wysokości faktury wystawionej i w terminie ustalonym przez przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa.

2. Warunkiem przystąpienia do wykonania urządzeń wymienionych w ust. 1 jest dokonanie przedpłaty w terminie ustalonym przez przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa w wysokości sumy kosztorysowej.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Rolnictwa, Finansów, Górnictwa i Energetyki oraz prezydiom wojewódzkich i powiatowych rad narodowych.

§ 10. Uchyla się uchwałę nr 680 Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski z 1954 r. Nr 104, poz. 1341, z 1956 r. Nr 14, poz. 220 i z 1957 r. Nr 39, poz. 250).

§ 11. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

2. Przepisy uchwały wymienionej w § 10 stosuje się do wymiaru i poboru opłat elektryfikacyjnych za elektryfikację rozpoczętą przed dniem 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do uchwały nr 480 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. (poz. 554).

Załącznik nr 1.

Tabela nr 1

Opłaty elektryfikacyjne w złotych w zależności od przychodowości z gospodarstwa rolnego.

Lp.	Grupa gospodarstw według przychodowości	Standardy	Całkowita opłata elektryfikacyjna na gospodarstwo zł	Wysokość I raty elektryfikacyjnej na gospodarstwo zł	Wysokość jednej z następujących rat na gospodarstwo zł
1	2	3	4	5	6
1	do 8.360	I	5.512	848	424
2	8.361 — 9.600	II	6.279	966	483
3	9.601 — 12.100		7.046	1.084	542
4	12.101 — 13.100		7.800	1.200	600
5	13.101 — 14.500		8.788	1.352	676
6	14.501 — 15.180		9.737	1.498	749
7	15.181 — 18.300	III	11.050	1.700	850
8	ponad 18.300		12.389	1.906	953

Tabela nr 1a.

Załącznik nr 2

Oplata elektryfikacyjna w złotych w zależności od przychodowości z gospodarstwa rolnego (w razie wykonania instalacji elektrycznych przez właściciela lub użytkownika budynku).

Lp.	Grupa gospodarstw według przychodowości	Standardy	Całkowita opłata elektryfikacyjna na gospodarstwo zł	Wysokość I raty elektryfikacyjnej na gospodarstwo zł	Wysokość jednej z następnych rat na gospodarstwo zł
1	2	3	4	5	6
1	do 8.360	I	4.329	666	333
2	8.361 — 9.600	II	4.901	754	377
3	9.601 — 12.100		5.668	872	436
4	12.101 — 13.100		6.422	988	494
5	13.101 — 14.500		7.384	1.136	568
6	14.501 — 15.180		8.398	1.292	646
7	15.181 — 18.300	III	9.607	1.478	739
8	ponad 18.300		10.946	1.684	842

Tabela nr 2.

Załącznik nr 2

Oplaty elektryfikacyjne w złotych w zależności od przychodowości z gospodarstwa rolnego przy 4-letnim okresie spłaty.

Lp.	Grupa gospodarstw według przychodowości	Standardy	Całkowita opłata elektryfikacyjna na gospodarstwo zł	Wysokość I raty elektryfikacyjnej na gospodarstwo zł	Wysokość jednej z następnych rat na gospodarstwo zł
1	2	3	4	5	6
1	do 8.360	I	5.525	650	325
2	8.361 — 9.600	II	6.290	740	370
3	9.601 — 12.100		7.055	830	415
4	12.101 — 13.100		7.803	918	459
5	13.101 — 14.500		8.789	1.034	517
6	14.501 — 15.180		9.741	1.146	573
7	15.181 — 18.300	III	11.050	1.300	650
8	ponad 18.300		12.393	1.458	729

Tabela nr 2a.

Załącznik nr 2

Oplaty elektryfikacyjne w złotych w zależności od przychodowości z gospodarstwa rolnego (w razie wykonania instalacji elektrycznych przez właściciela lub użytkownika budynku) przy 4-letnim okresie spłaty.

Lp.	Grupa gospodarstw według przychodowości	Standardy	Całkowita opłata elektryfikacyjna na gospodarstwo zł	Wysokość I raty elektryfikacyjnej na gospodarstwo zł	Wysokość jednej z następnych rat na gospodarstwo zł
1	2	3	4	5	6
1	do 8.360	I	4.335	510	255
2	8.361 — 9.600	II	4.913	578	289
3	9.601 — 12.100		5.678	668	334
4	12.101 — 13.100		6.426	756	378
5	13.101 — 14.500		7.395	870	435
6	14.501 — 15.180		8.415	990	495
7	15.181 — 18.300	III	9.605	1.130	565
8	ponad 18.300		10.727	1.262	631